

ಕರ್ನಾಟಕ ಸ್ಕೌಟ್ ಮತ್ತು ಗೈಡ್

THE KARNATAKA SCOUT AND GUIDE

Vol. 63

NOVEMBER 1980

No. 6

EDITORIAL BOARD

Chairman and Editor

Sri A. D. Anandan

Joint Editors

Dr. S. B. Kausik

:

Sri M. Venkatakrishnappa

Members

Smt. Lalitha Krishnaswamy

:

Sri K. B. Shanmukhappa

Sri S. Audikesavalu

:

Smt. Hamida Rahman

Sri Goru Channabasappa

:

Smt. Usha Ramiah

Co-opted

Sri K. Kasinath

:

Sri K. B. Rajashekar

Convener

Sri N. Nanjundaswamy

COVER PAGE

Chief Guest Shri T. S. Narayan Rao, Secretary to Government Education and Youth Services Department presenting the whitecane to Blind Student Sri Jaffer Hussain, Sri K. B. Shanmukhappa, District Secretary Bangalore North is also seen

IN THIS ISSUE

	Page
Loving and Serving God	2
Agnes Baden-Powell	4
S. C. C. on Tour	5
Baden-Powell	7
News, Views and Notes	11
Kannada Section	13

Annual Subscription:

Individual and Institution: Rs. 10-00 only

THE KARNATAKA SCOUT AND GUIDE

Vol. 63

NOVEMBER 1980

No. 6

We have been writing lately about leadership in the Movement and its importance at various levels in the organisation. At the level of the Units where the Movement is in touch with the boys and girls, this leadership is of utmost importance; in fact it is fundamental to their healthy development in body, mind and spirit and Scouting and Guiding are only a means, a game for them, to achieve this purpose.

We have come a long way since B.-P. gave us Scouting and Guiding and, although they must continue to remain, as the Founder would have them, a game for the boys and girls to play with, the Movement as a whole has tended to become more and more elaborate and complex over the years in order to keep pace with the rapidly changing times.

In the hierarchy of Commissioners, the most misunderstood and perhaps also the least appreciated is the category of Headquarters Commissioners. While we are clear about the functions, responsibilities and jurisdictions of such ranks of Commissioners as are involved in the affairs of the District and Local Associations, there appears to be some lurking suspicion, at least in some quarters, that the Headquarters Commissioners, both at National and State levels, are a kind of a courtesy creation, a means to enlarge the bulk of the ex-officio block, to add to the official group on councils and committees, to strengthen the so-called treasury bench. Nothing can be farther from truth than such a notion. Headquarters Commissioners are appointed for specific purposes and functions as mentioned in the warrants of their appointments; they are persons who possess specialised or up-to-date knowledge in the areas of their work or specialisations, and are attached to the Headquarters in the capacity of advisers, not only for the main branches of Cubbing, Scouting or Rovering and in respect of Bulbuls, Guides and Rangers but also for other specific purposes which have a bearing on our image as the largest uniformed youth movement in the country. For instance, the Headquarters Commissioner for Cubs is a person holding this warranted rank, who has up-to-date knowledge of this section and can look after its interests in the wider context of the whole Movement and may offer such advice as the Headquarters may need from time to time. Or again, take the case of a Commissioner who has the requisite knowledge and the means and abilities to present the image of the Movement, not only to the public at large, but also the other youth organisations having the same or similar objectives to fulfil; in other words, to communicate with the public and with such other youth organisations, to do all other things for the welfare and healthy relations of the Movement by such media of communications as may be available to us from time to time. These are Headquarters Commissioners for Public Relations; and so on with the other ranks too.

To sum up, Headquarters Commissioners are a class of Commissioners at National and State Headquarters who have an important role in our organisational set-up as leaders in respect of specialised areas of work, to contribute, as such, towards taking the Movement forward by suggestions and advice which they may tender to the Headquarters as and when required; thus their work may become more meaningful and significant when viewed against an academic backdrop of their role as knowledgeable persons in their fields of work.

Loving and Serving God

Reg Roberts

The other day I was talking to a friend about a recent Wood Badge Course she had just completed and the sessions she had developed and shared with the participants.

One of those sessions was on the subject of the principles of Scouting, and in identifying the first principle that "Man must, to the best of his ability, Love and Serve God," she was surprised to learn that in the first place few of the participants even knew Scouting had a set of principles and in the second place that Loving and Serving God was one of them.

Many of the participants said that no mention of God had been made when they were recruited; a few said they knew that God was mentioned in the Promise but didn't know they were supposed to do anything about it.

It is reasonable to suppose that some of those participants may not have had a formal "introduction to Scouting," and therefore would not have had the benefit of an explanation of the principles, or that each program section has its own promise, or that leaders in Scouting are expected to make a promise when they join and uphold the principles while they are members and, hopefully, afterwards as well.

It's also possible that some did participate in an "introduction to Scouting" and in the rush of discussing many other things

the significance of Loving and Serving God simply didn't register.

It's also reasonable to suppose that as trainers putting together sessions for a variety of courses, serving the needs of many different people; or as service team members, making those initial contacts or working with people on-the-job; or as section leaders working with boys and young men and women, this area of Scouting is seen as "difficult" to deal with and isn't dealt with at all.

Well my friend, in making me aware of the situation she found, caused me to do some thinking about how we approach God in Scouting, or indeed how many of us do. Obviously this is a key principle we should do something about and, as trainers, we have a duty to see that those who came into Scouting—boy, youth or adult, benefit from whatever insights, explanations and action we can share with them in this regard.

I said earlier that this area of Scouting (and I might have said life) is seen as difficult to deal with and I know that for a leader working with young people or for a trainer working with adults, differences in denominational background can cause hesitation in talking about God in even the most dedicated.

However, we don't have to do it on our own. Group chaplains are usually

ready, willing and able to support us in dealing with this area and be they Pastor, Rabbi, Minister or Priest will either personally provide spiritual guidance for the members or show and tell Scouters and trainers how Loving and Serving God can become an integral part of our Scouting life.

For groups that do not have a chaplain, many spiritual leaders are available to provide us with resources and many lay people would also be ready to help if asked.

In thinking further about Loving and Serving God, It occurred to me that as trainers and leaders in Scouting there are a great many opportunities to talk about God and to talk with God. I wonder how many boys are aware that when we have an opening or closing prayer we are really talking with God. As leaders, you could tell them from time to time that is exactly what we are doing and perhaps with that realization prayers would not be just something we have to do before we get to the games.

Or with the saying of grace—particularly those we say together—I wonder how many realize that we are really asking to be blessed by God when we say something like "Bless this food and us to Thy service, oh Lord." Too often grace becomes a race to be completed as quickly as possible before the soup gets cold!

Then too, consider that prayer need not always be said at the opening or closing periods of a meeting. Perhaps a spontaneous prayer on a hike or seeing some of God's creative works like a sunrise, or clear lake water or snowcapped mountains, or a prayer offered after binding

up a scuffed knee following an outdoor game, praying for a speedy recovery.

It is essential of course that leaders believe in the value of prayer and are committed to making prayer alive and important in the section program. One way of doing so is to make up prayers or have boys make up prayers to suit particular occasions. This might be a collective event stimulated by asking "What do you think we should say to God tonight; on this hike; or because John is sick?"

To the newcomer to Scouting and indeed to some who have been in Scouting for a while, Loving and Serving God may seem like a formidable task when one comes to interpreting its meaningful ways. It is necessary of course to consider the age group one is working with and talk about, and with God at a level each can understand. In groups where boys are of more than one denomination, care must be taken not to offend or appear to be converting in any way.

But having said that, let me offer the thought that opportunities exist in so many ways to help young people and older people too, witness a more clear understanding of what it means to Love and Serve God.

Service has always been a part of Scouting and serving others through all manner of projects such as Christmas gift packages, visiting the sick and elderly, raising funds for a wheel chair, shovelling the walk of someone less able, or raking leaves on the church lawn, are all ways of Loving and Serving God.

Courtesy—INDIAN SCOUTER, June 1980.

Agnes Baden-Powell

Compiled by **Mythily Sampath**

Agnes Baden-Powell, sister of our Founder Baden-Powell, was born in 1865, the only daughter of Reverend Baden-Powell who was a Professor in the University of Oxford and Henrietta, daughter of Admiral William Smyth. Agnes learnt many things from her brothers during their school holidays, but, unfortunately, she could not join them in all the adventures, because in those days girls were not permitted to go out camping and hiking. So she had to stay at home and learnt instead to sew and knit, in both of which she became so proficient that she was elected President of the Queen Mary's Needlework Guild.

Agnes was also interested in natural history and learnt a great deal about trees and flowers, birds and beasts. She kept bees in her home and the honey that was produced won appreciation at many local shows. The bees would construct the honey-comb in various shapes as the owner fancied, a special one being the "honey bicycle."

Agnes Baden-Powell took part in the exciting game of bicycle polo with her brothers, playing the game in her long skirt. She was thus a pioneer in this because girls could not take part in out-door games, except in gentle tennis.

During this period when the young enterprising girls were determined to become Scouts like their brothers, there was a good deal of parental opposition.

It was thought it was dreadful that girls should march about in uniform, and the mothers did not want their gentle daughters to be turned into "tomboys." Agnes was then over forty years and Baden-Powell suggested to her that she might run a sister organisation for the girls. Agnes was a very gifted and clever person. She formed a small committee of her elderly friends, but their ideas were based on old fashioned women's organisations. She wrote a handbook on the model of *Scouting for Boys* under the title "How Girls can help the Empire". But the girls were not keen about this and so Baden-Powell re-organised the whole scheme. A new committee of younger women was formed, with himself as chairman and Agnes as its president which position she held until H. R. H. Princess Mary took over in 1920. Agnes became the Vice-President which she was until her death in 1945.

As she grew old and the activities of the new organisation of Girl Guides became more and more varied, the Founder's wife took over as the head of the organisation as Chief Guide, but Agnes continued her keen interest in the Movement and often visited camps and rallies, still in her original uniform with a broad-brimmed Guide hat. She died at the age of eighty. Baden-Powell paid a warm tribute to his sister for having brought the Association of Girl Guides triumphantly through exciting and difficult times. All Girl Guides owe Agnes Baden-Powell a great debt of gratitude for her big share in the game of Guiding.

S.C.C. on Tour

On a whirlwind tour extending over a period of five days, the State Chief Commissioner, accompanied by the State Organising Commissioner (S) Sri S. Audikesavalu and the Headquarters Commissioner for Research and Development Dr. S. B. Kausik, visited some District and Local Associations during the last week of September 1980. The itinerary beginning on the 27th September included brief halts at Hassan, Sakleshpur, Chikmagalur, Shimoga, Gadag, Hospet, Gangavathi, Raichur and Bellary. At Hassan, the meeting of the members of the District Association presided over by the Deputy Commissioner Sri Betkerur was an occasion to discuss some of the details of the working of the District Association, especially of its role in the forthcoming Mahamasthakabhisheka of Sri Gomateswara (Bahubali) and the services that may be rendered by the Rovers, Rangers Scouters and Guiders during the month-long event when several lakhs of pilgrims would be visiting the place. It was felt that at least about 500 Rovers, Rangers and their adult leaders would be required to cope up with the occasion and the Deputy Commissioner was requested to include them in the service squads.

At Sakleshpur, Hospet and Gangavathi we were able to meet some of the Scouters, Guiders and other lay members of the Local Associations and know at first hand some of their problems. The meeting at Gadag was of a special nature. The

District Association had just concluded a training course for Scouters and Guiders and the State Chief Commissioner presided over the valedictory function which was attended by many of the members of the District Association and also many from the general public of the town. The valedictory function closed with a camp-fire staged by the trainees when some enjoyable items of display were witnessed.

The visit to Raichur was again a special one to meet the District Commissioners (S and G) Dr. Sangameswar Sardar and Smt. Bharathi Sharma, the Deputy Commissioner Sri Puttarangappa and many members of the District Association, Chairman and Vice-Chairman of the Municipal Council and many others from the local public. The talks and discussions at the largely attended meeting centered round the details of arrangements to be made in connection with the XVII Scout and Guide Jamborette to be held in Raichur in November 1981 and it was heartening to hear that the local influential people promised all help to make the Jamborette a great success. Later in the evening the State Chief Commissioner was the guest speaker at the Rotary Club meeting when he and the State Organising Commissioner (S) briefed the Rotarians on their help and services before and during the Jamborette. Before leaving Raichur we had the opportunity of inspecting the accommodation and the grounds for various activities, displays and shows

S. B. K. & S. A.

and also about temporary installations of water supply, electricity, food arrangements and procurement of fuel, etc. Major M. R. Narayan Singh who could not be with us all along our tour was able to join us at Raichur, and he could personally testify to the suitability of the grounds for staging the Jamborette.

Our next and final halt was at Bellary where we met some of the members of the District Association and exchanged views on important matters.

We are thankful to every one, especially Sri C. S. Patil and Smt. Kusumadevi

Sankana Gouder, District Commissioners of Gadag, Dr. Sangameshwar Sardar and Smt. Bharathi Sharma, District Commissioners of Raichur, Sri M. C. Shekar and Sri Anantharamiah, District Commissioners (S) of Chikmagalur and Hassan for the arrangements that they had made for our visits and all others, in particular the Deputy Commissioners of Hassan and Raichur, for making our discussions with them fruitful and enjoyable. Smt. Saroja, Assistant State Organising Commissioner (G) was with us for our visits to Hassan, Sakleshpur and Chikmagalur.

Shri T. S. Narayan Rao, Secretary to Government, Education and Youth Services Department, Govt. of Karnataka addressing the gathering as "Chief Guest" on the occasion of "International White Cane Day for the Blind" and Presentation of the Cheque for Rs. 7,300 collected by Bangalore North District Association towards the welfare week for the Blind on 15th October 1980 at State Headquarters. Sriyuths Major M. R. Narayan Singh DC (S), Kondajji Basappa SCC & G. Sivappa, President, D.A. Bangalore North are also seen.

Baden-Powell

Dr. W. A. Barry Brown

(Two books have recently appeared, both featuring our Founder. We are printing here a critical review of one of the books by Dr. W. A. Barry Brown, Reader in Anatomy in the University of London. The book in question is The Boer War by Thomas Pakenham where Baden-Powell's military achievements are reviewed—Editors.)

In these days when the heroes of our past imperial glories are being salvaged by a new generation of scholars, one looks suspiciously, even anxiously, at any new book in which the authors may claim to have had access to new material, be it recently available from the public Record Office, or from a package of letters found under late Aunt Mathilda's four poster bed.

In Thomas Pakenham's book on the Boer War there is much that is new and of special interest to us. Thomas Pakenham writes with an in-depth knowledge and feel for the microcosm of historical events he has selected to study and provides an excellent balance between the popular beliefs of British tradition and his re-appraisal of these events seen in the light of new evidence and the re-examination of old sources.

One of the most famous events of the Boer War and one in which Baden-Powell was the leading figure was the defence and relief of the small railway town of Mafeking, an outpost near the Transvaal

border. Baden-Powell had prevented the Boers capturing Mafeking for two hundred and seventeen days when it was relieved by Mahon and the news flashed to the world. There followed an orgy of hysteria of a kind usually unknown to the English. Balfour, one of the eminent Edwardians, referred to Mafeking's relief as the '*relief from national humiliation*.' Baden-Powell had given back the British public its faith in itself. Until then the Boer War had gone sadly sour for the Imperial troops, disaster had been followed by disaster and there seemed no way out of the wood; and suddenly there was Mafeking. Baden-Powell was instantly promoted to Major-General; and for a long time after was feted wherever he put in an appearance—he was our first Edwardian hero.

In recent years accounts have appeared suggesting that Baden-Powell misled people about Mafeking, a view no doubt encouraged by his own inconsistencies as to what was achieved by his defence of the small town. As the years went by, Baden-Powell increased his estimate of the number of Boers that he had been responsible for tying down in the siege, today seen as the only justification for the defence of the town.

Now with Pakenham's book, one of the great uncertainties about Mafeking is resolved for the first time; and at last one can understand why Baden-Powell might have appeared confused in his account of

events during subsequent years and varied the details of exactly what took place. Certainly one can explain why he took his cavalry to Mafeking and organised the town against a siege, and can answer those smiling questioners who asked who had ever heard of a cavalry officer voluntarily becoming besieged and having to spin out his rations by eating his own horses? He was, of course, acting under orders.

The story is as follows. In July, 1899, Baden-Powell was called to the War Office in London when the Boer War was threatened and given secret instructions: on his arrival in South Africa he was to raise a thousand mounted men and be ready to harass the Northern borders of the Transvaal: in this way it was hoped to force Kruger, the Boer President, to climb down and avert the war. In the event the war was declared: Baden-Powell had been told in his secret instructions that if war should be declared he was to invade northwards into the Transvaal. On his arrival in Cape Town he called on Milner, the High Commissioner, the man whom the British Government had entrusted with negotiating a settlement with the Boers. In fact, Milner had independently decided that a war with the Boers now would avoid an even greater confrontation in the years to come; and so, no doubt, helped by the slowness of communications, he succeeded in tricking the British Government into war. Milner was in a special position to give advice. He had already concluded that there was going to be a war and encouraged Baden-Powell to abandon the war Office's idiotic plan to invade the Transvaal. Instead he suggested to B.-P. that he should defend Mafeking and so lure the Boers into attacking it; in this way mass invasion of the south would be delayed. The ruse worked.

In the first month over 7,000 Boers under General Cronje encamped around Mafeking and so gave the British an important breathing space until the Army Corps arrived from England under General Redvers Buller. Milner's advice to Baden-Powell was right; but only because Milner knew the likely turn of events—he, after all, was the key manipulator.

A few weeks after the war was declared most of Cronje's forces were withdrawn, and the siege was put in the charge of the stolid General Snyman with a smaller force of 1,500 burghers. Arguably, from then on there was no question of an overwhelming threat to Mafeking—Mafeking and Baden-Powell had already served their purpose.

One should pause to ask why it has been such a long wait before Baden-Powell's secret instructions have been published. One can imagine that if Baden-Powell had been given secret instructions, he was not going publicly to reveal them to anyone; his code would never have permitted it. The disobeying of those orders under the instructions of the wily Milner could have been an even greater reason for remaining silent. We might only have heard about them if Mafeking had fallen; as it was the defence of Mafeking proved the most important psychological victory of the war, and understandably it was in the interest of all the participants to allow Baden-Powell's original instructions to disappear discreetly into obscurity.

Now that we can be confident that Baden-Powell was carrying out orders in staying on to defend Mafeking, we can compare his performance with what went on at Ladysmith and Kimberly, the other two major towns to be besieged by the Boers. General White needlessly risked

his army by penetrating too far north across the Tugela river and had to fall back on Ladysmith. Kimberly, the mining town which supplied ninety per cent of the world's diamonds, need never have been defended, but Milner—on the basis of the information from Kekewich, an officer serving in the British Army, that the town could be overrun by the Boers, ordered that it should be. Kekewich was appointed Commander of the Garrison.

Baden-Powell had sustained the morale of the Mafeking garrison by cheery resourcefulness. He demonstrated to the world British pluck at its best in the face of adversity. Kekewich on the other hand was a serious, painstaking soldier, who managed in the space of a few weeks to prepare Kimberly against a Boer attack; but he did not have the necessary sophistication to contend with the larger than life Cecil Rhodes, the disgraced ex-Prime Minister of the Cape, who felt free to act independently of the Garrison Commanding Officer. Unknown to Kekewich, he sent alarmist messages to the C-in-C, Sir Redvers Buller, implying that in the garrison the situation was serious and Kimberly was about to fall to the Boers. Two months later the arrogant Rhodes was sending even more outrageous messages, this time to Roberts, who had succeeded Sir Redvers: *'Make the relief of this town your first priority or I shall surrender it to the Boers'*. It must be remembered that Rhodes, though a very important person, was still only a civilian. It was under pressures like these that General French's cavalry was despatched poste haste. French galloped off to Kimberly and in the process so many of the horses died or were exhausted that the cavalry division was virtually destroyed; and all because of one histrionic and egotistical man, whose threats to surrender Kimberly distorted the whole conduct of

the war, leading to the destruction of what would have been one of the most effective weapons against the mobile Boer—the trained cavalry man.

The siege of Ladysmith also should never have happened. Before the C-in-C, Sir Redvers Buller, had set out from England to take up his command, he had warned that to garrison Ladysmith was to invite disaster; but unfortunately the Secretary for War would not listen to him. White became trapped in Ladysmith and, as a consequence, some of the bloodiest fighting that the British Army had ever known occurred, just to rescue White from the consequences of his mistakes and misjudgment.

Of all the besieged towns. Mafeking, under Baden-Powell was to be the least costly in lives lost and resources expended in attempting to relieve it; and as an incalculable bonus, Baden-Powell, knowingly or not, had by his perky messages built up the war's first real drama and given Britain her first significant victory against the Boers.

Unfortunately, associated with the war in Africa, was a very sinister chapter, in many ways far more disagreeable than the bloody battles in which British and Boers died—they at least died as a consequence of their Government's manipulations reflected in the varying skills of their military leaders and fighting soldiers. Though there is no satisfaction to be obtained in claiming that many soldiers on both sides died through mis-understanding and bad judgement, it was at least bungling at the hands of their own countrymen. Not so for the Africans, who were dragged, bewildered, into this war of greed, and who suffered at the hands of both the British and the Boers. Through-

out the war area the Africans had their farms looted, their towns burnt, their families expelled, and unknown numbers were killed, or died from the direct consequences of this war.

It makes horrific reading and nobody comes well out of the tale: not Milner, the Queen's chief representative in South Africa, who said: '*you only have to sacrifice "the nigger" absolutely, and the game is easy*'. Not Jan Smuts, who became South Africa's most respected politician, under whose responsibility many innocent Africans were murdered, not Baden-Powell, who starved and forced many of the Africans out of Mafeking knowing that they might be flogged or

killed by the Boers. Not Kekewich and Rhodes, under whose care ten thousand Africans received no meat or vegetables and among whom five hundred died from scurvy. The list is endless. The Europeans in Africa must jointly accept responsibility for the atrocities perpetrated against the Africans.

Courtesy: SCOUTING

Appointments

Smt. C. A. Meenakshi, Leader Trainer (G) Kodagu, has been appointed as State Training Commissioner (G).

XXIII JAMBOREE ON THE AIR 1980

GREETINGS FROM

Bharat Scouts & Guides
State Headquarters
Prof. P. Sivashankar Circle
Fort, Bangalore-560 002
INDIA

VU2 JOA

Bangalore Amateur Radio Club

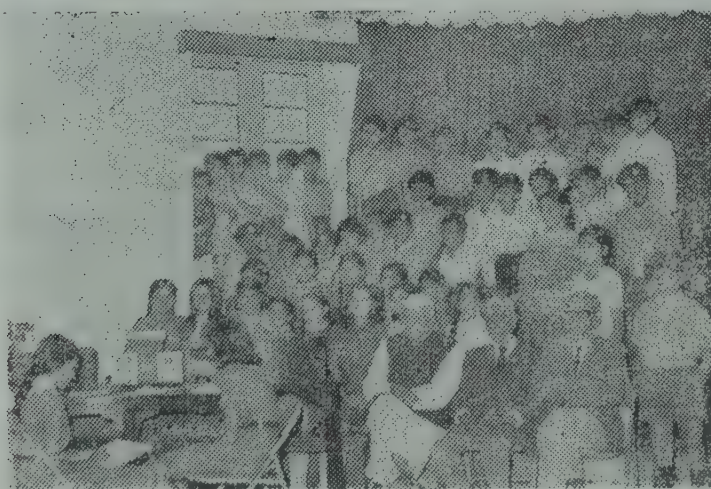
Confirming QSO with _____

On: 18/19 Oct. 1980 **FREQ:** _____

MODE: _____ **RST:** _____

73

JAMBOREE ON THE AIR at State Headquarters on 18th and 19th October 1980. State Chief Commissioner Shri Kondajji Basappa and Head-Commissioner for Research and Development Dr. S. B. Kausik and State Secretary Shri A. D. Anandan with Scouts and Guides

News, Views and Notes

Scouter's Training at Kondajji

The Chitradurga District Association conducted two Troop Scouters' Preliminary Training Courses at the Scout and Guide Training Centre, Kondajji, from the 20th to the 29th September 1980, under the leadership of Sri G. S. Chandraprakash, ALT, assisted by Sri M. S. Seshadri and Sri Mohamed Wasil, ALT, assisted by Sri M. Ramadasappa and Sri N. M. Gururam, A.S.O.C. (S). Sri Syed Swaleha Hussain was the camp quartermaster. Several officers of the State Headquarters, including Sri Kondajji Basappa, State Chief Commissioner, Sri A. D. Anandan, State Secretary, Dr. S. B. Kausik, Headquarters Commissioner for Research and Development, Sri S. Audikesavalu, State Organising Commissioner (S) and Sri K. B. Nanjappa, State Training Commissioner (S) visited the camp and addressed the trainees. Other visitors to the camp included Smt. R. S. Ahmed, District Commissioner (G), Davangere, Major M. R. Narayan Singh, District Commissioner (S), Bangalore, Sri Thimmappa, A.S.O.C. (S), Bangalore (North) and Smt. L. G. John, Jt. Secretary, District Association, Davangere. An introductory course was held for the trainees prior to the preliminary training courses. Sri C. R. Mohamad Zahiruddin, District Commissioner (S), Chitradurga met the Campers on the final day of the course.

Bidar Scouts

The Scouts of the Sultan Troop, Bidar, held a service camp at the Railway Station on the 31st August 1980, under the leader-

ship of Sri Shafeeqe Ahmed Kaleem and Sri Abdul Hafeez and rendered service—helping passengers to form queues at the booking counters, directing the station attendants to clean the platform, arranging for parking areas for vehicles, guiding passengers to get water and food on the platform and helping them to lift heavy luggage. Their service was much appreciated.

Scout's Distinction

Sri Venkataramana joined the XV Kanteerava Scout Group in 1966 as a Scout. He did his 1st Class, earned his proficiency badges and received his President's Scout Badge in 1969. He completed his B.E. (Electronics). He was appointed in the I. A. F. in 1977 as a Pilot Officer. He has now been transferred to Shilong and is promoted as a Flying Officer, where also he is taking a lot of interest in Scouting.

The Local Association of Anekal

Organised a Patrol Leaders Training Course from 3rd to 5th October 1980, and an Information Course to the Heads of Primary Schools of Anekal on 5-10-1980 at SVP High School, Sarjapura. 67 Scouts, 14 Scouters and 75 Headmasters attended the Courses. Sri Paul Wilkins was the Leader of the P.L's Course assisted by Sri K. Thimmappa, Sri G. K. Holla, Sri N. Srinivasan and Sri C. S. Reddy. This Course was inaugurated by Sri B. M. Muniswamappa, Principal, First grade College, Anekal. Sri K. Narayanappa, Principal, Junior College Anekal gave the valedictory address.

The L A President, Sri S. Ramaswamy Reddy, Vice President Sri M. Muniswamy Reddy, Treasurer Sri M. Krishnappa were present on all the days. Sri S. Audikeshavalu S. O. C (S) was the leader of the Information Course, with in Sri K. B. Nanjappa, Sri M. Venkata Krishnappa and Smt. S. Janaki. Sri Kondajji Basappa, State Chief Commissioner, presided over the Inaugural function; Sri A. D. Anandan, State Secretary gave the Inaugural address. Smt. M. Shanthimathi, Educational Officer and District Commissioner (G) was the Chief guest for the day.

Sri K. S. Krishnamurthy, DDPI gave the Valedictory address. The L. A. Secretary Sri Chinnaswamy Reddy gave a report of the Association.

Scouting Values

The President of Colombia, the Hon Alfonso Lopez Michelsen, was recently presented with the Medal of Honor of the Boy Scouts of Columbia. In responding he said:

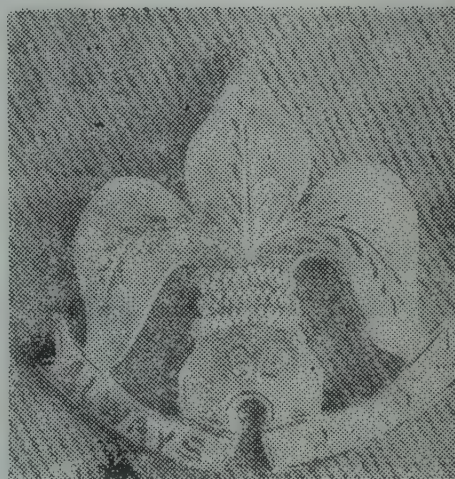
"During my experience as a Scout I learned two lessons that I would like you to remember: the first was companionship and solidarity. No one knows until one is obliged to live closely with one's

companions, this sentiment of human solidarity, of help, of co-operation, of collaboration, is a strong conviction that man alone has no value unless he forms part of the group.

The second is love for one's country. Scouting allows young people from their childhood to learn about their country, its idiosyncrasies, its food, its music, all the flora and fauna and the variety of distinct regions, and its people united in belonging to the same nation and obliged to work for its future . . .

None of the goals that I had in life could attract me now. Neither material gain, nor the desire to rule or to be famous. But only the distinction that someone may say, "This citizen gave four years of his life to the service of his companions as he learned to do when he was a Boy Scout".

Have You Seen It Before ?

The above badge was recently purchased from an antique dealer in Christchurch, and the owner is keen to know its origin.

The badge is in brass and is a fraction more than 3 centimetres high. It appears to be hand made, as it is not perfectly symmetrical, and it would seem, from the motto as well as the design, that it may be associated with Scouting.

If you recognise it or have seen anything like it before, we would be pleased to hear from you.

Courtesy-NEWZEALAND SCOUT NEWS

ಅಭಿನಂದನೆಗಳು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಜಿ. ಪದಕಿಯವರು ಮೈಸೂರಿನ ಜಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ದಳದ ಸ್ಕೌಟಾಗಿ, 1940ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಕೌಟರಾಗಿ, ದಳವಾಯಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಸ್ಕೌಟುಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿ 1953-55ರಲ್ಲಿ ಸಿ. ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕೌಟ್‌ಕಮಿಷನರಾಗಿ, ಕಬ್‌ವುಡ್‌ಬ್ಯಾಡ್ಜನ್ನು (ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರದಲ್ಲಿ) ಪಡೆದು, ಸ್ಕೌಟ್‌ಉಡ್‌ಬ್ಯಾಡ್ಜನ್ನು 1954ರಲ್ಲಿ ಗಿಲ್‌ವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಡೆದವರು. 1949ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೂತ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, 1955ರಿಂದಲೂ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. 1974ರಲ್ಲಿ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವೈ. ಹೆಚ್. ಎ. ಕಾರ್ಯಕಾರಿಸಮಿತಿಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಪ್ರಥಮ ಭಾರತೀಯರು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ದೀರ್ಘಸೇವೆಗಾಗಿ 1975ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯುತರಿಗೆ ರಿಚರ್ಡ್ ಷರ್ಮ್ ಮೆಡಲ್ ಆಫ್ ಮೆರಿಟ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. 1976ರಲ್ಲಿ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೂತ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಫೆಡರೇಷನ್ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಮೊದಲ ಭಾರತೀಯರೂ ಇವರೇ. 1980ರ ಆಗಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದ್ವೈವಾರ್ಷಿಕ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಜಿಯಂನ ಮಿ. ಕಿಂಚೆಕೆಯವರು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಪಶ್ಚಿಮಜರ್ಮನಿಯ ಮಿ. ಓಟೋವಿರ್ತೆನ್‌ನೋನರು ಮೊದಲನೆ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಭಾರತದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಜಿ. ಪದಕಿಯವರು ಎರಡನೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವುದು ತುಂಬ ಅಭಿಮಾನದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. 50 ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ಉಳಿದ ಆರು ಮಂದಿ ಸಮಿತಿಸದಸ್ಯರು ನೆದರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಸ್ವಿಡ್ಜರ್, ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮತ್ತು ಜಪಾನಿನವರೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಪದಕಿಯವರ ದಕ್ಷತೆ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾಗಿ ಗಳಿಸಿರುವ ಮನ್ನಣೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೂ 56ರ ವಯಸ್ಸಿನ ಪದಕಿಯವರ ಹವ್ಯಾಸಗಳು ಸೈಕಲ್‌ಸವಾರಿ, ಕಾಲ್ನಡಿಗೆ, ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ, ನಾಟಕಕಲೆ ಹಾಗೂ ಚದುರಂಗ, ವಯಸ್ಕರ ಶ್ರೀಕ್ಷಣ; ಮಕ್ಕಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು—ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು, “ಸರ್ವಿಸ್

ಸಿವಿಲ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್”, ಕನ್ನಡಭಾರತಿ, ಭಾರತೀಯ ಶಿಬಿರಸಂಘ ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಯೂ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವ ಅಪೂರ್ವ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಯುತರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇವೆ. ಭಗವಂತನು ಇವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೇವಾವಕಾಶಗಳನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ನೀಡಿ, ಇವರಿಂದ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ, ಭಾರತದ ಗೌರವವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆಯೂ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣವು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಧಿತವಾಗುವಂತೆಯೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ನೆನಪಿದೆಯೇ ?

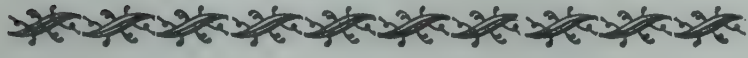
ನವೆಂಬರ್ 1 ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ; 13 ರಿಂದ 16 ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮರಿಗಳ-ಬುಲೆಗಳ ‘ಪ್ಯಾಕ್-ಫ್ಲಾಕ್ ಹಾಲಿಡೇ’; ಡಿಸೆಂಬರ್ 4 ರಿಂದ 8 ಬೆಸೆಂಟ್ ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಡಾಬ ; 1981 ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಕಲ ಮನವ ಸಂವತ್ಸರ.

ಇದರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ-ನಿಮ್ಮವರ ಪಾಲೂ, ಭಾಗ, ಏನು ?

ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಧಾನ ಕಮಿಷನರ್

ಶ್ರೀ ಕೊಂಡಜ್ಜಿ ಬಸಪ್ಪನವರು ಸೆ. 30 ರಂದು ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಗಂಗಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಸ್ಕೌಟರು-ಗೈಡರುಗಳನ್ನೂ ; ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಗಣ್ಯ ಪ್ರಮುಖರನ್ನೂ ಸ್ಕೌಟರು ಗೈಡರುಗಳನ್ನೂ ; ಸಂಧಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರಲ್ಲದೆ ಬರಲಿರುವ ರಾಜ್ಯ ಜಾಂಬೊ

ರೆಟ್ ಪ್ರದೇಶವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರು. ಅಂದೇ ಬಳ್ಳಾರಿಜಿಲ್ಲೆ ಹೊಸಪೇಟೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯವರನ್ನೂ ಸ್ಕೌಟರು-ಗೈಡರರನ್ನೂ ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅ. 1 ರಂದು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಸ್ಕೌಟ್-ಗೈಡ್ ಭವನದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಕೌಟರ್-ಗೈಡರರನ್ನೂ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರು. ಈ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನರೊಡನೆ ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೂ, ರಾಜ್ಯ ಸಂ. ಸ್ಕೌಟ್ ಕಮಿಷನರೂ ಡಾ || ಎಸ್. ಬಿ. ಕೌಶಿಕರೂ ಇದ್ದರು. □

ಸ್ಕೌಟ್ ನಿಯಮದ ಗೀತೆ

(ರಾಗ:- “ಶಿವನ ಹೊತ್ತ ಶಿವಭಕ್ತ ನಂದೀಶ”)

ಹತ್ತು ದಳದ ನಿಯಮ ಪುಷ್ಪ ಹೊತ್ತ ಬಾಲಕ,
“ಶರಣೋ, ಶರಣೋ,” ನೀ ಅನ್ನು ಇದರ ಮೂಲಕ ||ಪ||

ಗೌರವಾರ್ಹ ನೀನಾಗಿ ಸ್ಕೌಟ್ ತಿಳಿಯುವಿ,
ನಿಷ್ಪಾವಂತ ನೀನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವೀ,
ದೈವಭಕ್ತಿ, ದೇಶಭಕ್ತಿ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇರಲಿ |
ಪರೋಪಕಾರ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಲಿ ||

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ನೇಹಿತನು ನೀನಾಗಿರುವೀ,
ವಿನಯಶೀಲ ನೀನು ಪ್ರಾಣ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸುವೀ,
ಶಿಸ್ತಿನಾ ಸಿಪಾಯಿ ನೀನು ಆಜ್ಞಾಪಾಲಕಾ |
ಧೈರ್ಯವಂತ ಮಿತವ್ಯಯಿ ಸ್ಕೌಟ್ ಬಾಲಕ ||

ಕಾಯ, ವಾಚ, ಮನಸ, ನೀನು ಪರಿಶುದ್ಧನೂ,
ಹತ್ತು ದಳದ ನಿಯಮ ನಡೆವ ನೀತಿವಂತನೂ,
ಅಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಇನ್ನಾರಿಹರೋ ?
ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಸ್ಕೌಟಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುತ ಬಾರೋ ||

ಬರೆದವರು : ಎಂ. ಅಬ್ದುಲ್ ವಹೀದ್
ಸ್ಕೌಟರ್, ಜೋಗ್‌ಫಾಲ್ಸ್

ಬೆಂಗಳೂರು

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಭಂಗ ಪಡುವ ಬಗೆಗಳೆಷ್ಟಿವೇ ?

—ಅಸಂಖ್ಯೆ ಎಣಿಸದಷ್ಟಿವೆ.

ಕಾರು, ಲಾರಿ, ಆಟೋ, ಸ್ಕೌಟರುಗಳು

—ಬರದ ಮೋಟಾರುಗಳು !

ಜಾಲುನಾಯಿ, ಜೋಲು ಬಾಯಿ ತಿಂದು ಹೇಗೆ

ತೇಗಿದೆ?

—ಚಿರತೆ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ.

ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ, ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಮ್ಮಿಡ್ಯಾಡಿ ಆಟಕ್ಕೆ

—ಬರಿಯ ಬೂಟಾಟಿಕೆ

ಮೂವಿ, ಲವ್ವು, ಹಲೋ, ಹಾಯ್ ಮಾದಕತೆಯ

ಕಂಗಳು

—ಮನೆಯಲಿನ್ನ ತಂಗಳು

ರಾಜಕೀಯ, ಸಿನಿಮಾರಂಗ, ಕಾಳಸಂತೆ ಕೋರರು,

—ಠಕ್ಕ ಬಿಟ್ಟೆ ಸಿಕ್ಕರು.

ರಾಜಧಾನಿ, ರಾಜಬೀದಿ, ಆಡೋಭಾಷೆ ಯಾವುದು?

—ನಾಡ ಜನಕೆ ತಿಳಿಯದು.

ನಾನು ಯಾರು? ನೀನು ಯಾರು? ಅವರು ಇವರು

ಯಾರು?

—ಯಾರೋ ಯಾರು ಬಲ್ಲರು?

—ಕೇಳಿದ್ದು : ಮಲ್ಲಿಗೆ ತಂಡ (ಗೈಡ್ಸ್)

ಗಮನಿಸಿ ! ಗಮನಿಸಿ !!

1980 ನವಂಬರ್ 13 ರಿಂದ 16 ಪೂರ್ವ ವಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ “ಮರಿಗಳ-ಬುಲ್ ಬುಲ್‌ಗಳ ರಜಾಮಹೋತ್ಸವವು” ಮೊದಲು ಯೋಚಿಸಿದ್ದ ಕೆನರಾ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಅವರಣದ ಬದಲಾಗಿ ಲೈಟ್‌ಹೌಸ್ ಬಳಿ ಇರುವ ಸೈಂಟ್ ಆಲೋಸಿಯಸ್ ಕಾಲೇಜ್ ಅವರಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು. ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವಂತೆ ನಡೆಯುವವು.

ಮರಿಗಳ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಯೋಜನೆ

ಲೇಖಕರು : ಎಸ್. ಆದಿಕೇಶವಲು, L. T. (C)

ಯಾವುದೇ ಹಿಂಡಿನ ಯಶಸ್ಸು ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳೂ ಸಹ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಲು ಇರುವ ಕಾಲ, ಎಚ್ಚರ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ನಿಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಧಾನಾಂಶಗಳಿವೆ :

ಮೂಲ ವಸ್ತು : ಇದು ಸದಾ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇದೇ ಬಾಲಕರು. ಏನನ್ನೇ ಆದರೂ ಮಾಡಲು ತಯಾರಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಸದಾ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗ : ಇದೇ ಕಬ್ಬಿಂಗ್ (ಮರಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧಾನ), ವರ್ಷಗಟ್ಟಳೆಯಿಂದ ವಿಶಾಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಗಿರುವಂತೆ ಇದು ವರ್ಧಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಎಲ್ಲ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಮೆಚ್ಚುವಂತೆಯೂ, ಎಲ್ಲ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸುವಂತೆಯೂ ಇದನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಬಹುದು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಈ ಎರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಆದಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗ ಬೇಕಾದುದು ಹಿಂಡಿನ ನಾಯಕನ, ಎಂದರೆ ಕಬ್ ಮೊಸ್ಟರ್‌ನ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಕೆಲಸವೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮನಿಯೋಜನೆ.

ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು ?

ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಕಾಲವನ್ನೂ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನೂ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಉತ್ಸಾ

ಹವು ಕುಗ್ಗಿಹೋಗುವಂತೆಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ಕಾಟಿಂಗ್ ನಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತಿ ಶೂನ್ಯವಾಗಲು ನಾವೇ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದೇನು ? ಕಬ್ ಮೊಸ್ಟರ್‌ರಾಗಿರುವ ನೀವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಾಲವನ್ನೂ, ವಿಧಾನವನ್ನೂ ನೀಡಬಲ್ಲಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವ ವಿಚಾರಜ್ಞಾನವೂ, ಚಮತ್ಕಾರ — ಚಾತುರ್ಯಗಳೂ ಶಿಕ್ಷಣಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಕಾಲ : ನಿಮ್ಮ ಇತರ ಕರ್ತವ್ಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಸ್ಕಾಟಿಂಗಿಗಾಗಿ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಸಮಯವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲಿರಿ ಎಂಬುದು ನೀವು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ.

ತಜ್ಞತೆ—ಚಾತುರ್ಯಗಳು :— ಶಿಬಿರ—ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಇವು ನಿಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಕಲಿಸುತ್ತ ಹೋದಂತೆ ಲೋಪಗಳು ಗೋಚರಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತ, ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಲೂ, ಮುಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಿಬಿರಗಳಿಂದಲೂ ನೀವು ಪ್ರೌಢರಾಗುತ್ತ ಬರುವಿರಿ.

ಇದರ ಪ್ರಾರಂಭ ಹೇಗೆ ?

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಹುಡುಗರು ಏನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಏನು, ಅವರು ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಲಾಷೆ, ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಇದರನ್ವಯ ನಮ್ಮ ಸ್ಥೂಲ ಗುರಿಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಖುಷಿಯಾಗಬೇಕು. ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗುವಂತೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ

ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸತೊಡಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ, ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಗದದ ಮೇಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡಿಸಬೇಕು.

ಸ್ಕೂಲಗುರಿ :—

1. ಶಾರೀರಕ : ಶರೀರಗಳಿಗೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಯಾಮದಿಂದ.
2. ಮಾನಸಿಕ : ಹೊಸ ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವುದರಿಂದ.
3. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ/ನೈತಿಕ : ಶೀಲ ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಸಂವರ್ಧನೆಯಿಂದ.
4. ಸಾಮಾಜಿಕ : ತಾವು ಬೆಳೆದು ಬಾಳಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ರೂಢಿಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ.

ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬೇಕಾದುದು :

ತಾವು ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿರಲಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಗದ್ದಲ ಮಾಡುವುದು; ಓಡುತ್ತ, ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತ, ತಮ್ಮ ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಹದಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧಕವಾಗಿ ಶರೀರವನ್ನು ದಣಿಸಿ ಆನಂದಿಸುವುದು; ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಏನೋದವನ್ನು ತುಂಬುವುದು; ಇವು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬೇಕು.

ಕಬ್ ಮಾಸ್ಕರಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ; ಪ್ರತಿ ಹುಡುಗನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನೂ ಅರಿತು ಅವನ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವಂತೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಹುಡುಗನನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ನಾವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕಲಾಪಗಳು ಕೆಲವರು ಹುಡುಗರಿಗೆ ರುಚಿಸದೆ, ಬೇಸರದಿಂದ, ತಮ್ಮತಮ್ಮದೇ ಆದ ಮನರಂಜಕ ಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರೆ ಅಕೇಲನಿಗೇ

(ನಮಗೆ) ಅದರಿಂದ ಆಗ ಸ್ವಾರಸ್ಯದ ಅಭಾವದ ಅನುಭವ ಆಗಬಹುದು.

ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದು :

ಏನೋದ, ಉದ್ದೇಶ, ಕೆಲಸ, ಆಟ ಇವು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಇಷ್ಟ; ಇವೇ ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕ. ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿ, ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಕಾರ್ಯಮಗ್ನರಾಗಿರುವಾಗ ಆ ಕಲಾಪಗಳ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕ ನಿಗ (ಹತೋಟಿ) ಇರಿಸಬೇಕು. ಹುಡುಗರು ನಿರಂತರ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಇರುವ ರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತನ್ನ ಎಂಟನೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಎಂಟುವರೆವರ್ಷವಾದಾಗ ಇಷ್ಟವಾಗದೆ ಹೋಗಬಹುದು ಹುಡುಗರು ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲಾ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಾವು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಡ್ಡುವ ಸವಾಲುಗಳಷ್ಟೇ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಕಬ್ ಮಾಸ್ಕರುಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ.

ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯೋಣ ?

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಿಂಡಿನ ಸಭೆಗೂ ನಾವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಕಾತರವಿರುವಂತೆ ವೈವಿಧ್ಯತೆ; ಸ್ಥಿರವಾದ ಪ್ರಗತಿ; ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿರುವ ಏನೋದ ; ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇವುಗಳ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಷ್ಟೂ ಕಲ್ಪನೆಗಳು; ಪ್ರತಿ ಹುಡುಗನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನೂ ಪೂರೈಸಲು ಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳು—ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹದವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಬೆರೆಸಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿ ಸಭೆಯೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ತಯಾರಾಗಬೇಕು.

ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು :

ಪ್ರತಿ ಹಿಂಡಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರಿರಬೇಕಾದ ವೆಂದರೆ :—

ಕೆಲಸ— ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಲಿಯಲು ಅಥವಾ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ

ತಾರೆ ಅಥವಾ ಪ್ರವೀಣತಾಪದಕಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಕೆಲಸ ಹೊಂದಿಸಬಹುದು.

ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು: ಆಟಗಳು ಅಥವಾ ಆಯಾಸಪಡಿಸುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ.

ಇಂದ್ರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ: ಆಟಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ.

ಕಲ್ಪನೆ (ಊಹೆ) ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ: ಹರಟೆ-ಕತೆಗಳು, ಶಿಬಿರಾಗ್ನಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಂದ.

ಶಿಸ್ತು: ಆತ್ಮ ಸಂಯಮ, ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಮೂಲಕ.

ವಿನೋದ: ಕಡೆಯದಾಗಿದ್ದರೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದು.

ಮೇಲಿನ ಆರು ಅಂಶಗಳೂ ಸಹ ಹಿತಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬೇಕು.

ಕೆಲಸ: ಏನನ್ನೇ ಮಾಡಿದರೂ ತಾವು ಮುಂದು ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿರಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಇರುವುದು ಸಹಜ. ಸಾಧನೆ ಎಷ್ಟೇ ಅಲ್ಪವಾಗಿದ್ದರೂ ಹುಡುಗನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿರಬೇಕು. ಮುಂದಿನ ಸವಾಲನ್ನೆದುರಿಸಲು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ತುಂಬಿರಬೇಕು.

ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ: ಶಾರೀರಿಕ ವ್ಯಾಯಾಮ ದಂಥ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮೊದಲಿಗೆ ಹೊಳೆಯಬಹುದು.

ದೇಹ, ಮನಸ್ಸು, ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಮೀಕರಣ ದಂತಹ ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶಗಳೂ ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಬಹುದು. ಎಷ್ಟೋ ಆಟಗಳು ವಿನೋದ ತುಂಬಿರುವ ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹವು ಸೃಜನಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ ಇರಬಲ್ಲವು.

ಇಂದ್ರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ: ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಹಿತ ನಾವು ಹುಟ್ಟಿರುವುದೂ, ಅವುಗಳೂ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದೂ ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ. ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಲಿ ಸಲ್ಲದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡಬಲ್ಲದು.

ಕಲ್ಪನೆ: ಮಾನವನ ಜೀವಮಾನ ಪೂರ್ತಾ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಯಿರುವುದೆಂದರೆ ಆತನ ಬಾಲ್ಯದಿನದ ನೆನಪುಗಳು. ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಪನಾಲೋಕದ ಪಟಾಕಿಸರಕ್ಕೆ ಬತ್ತಿ ಹೊತ್ತಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಬ್‌ಮಾಸ್ಪರಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಆಶ್ಚರ್ಯಮಯ ಅಂಶವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಇಡೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇ ಚೈತನ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ತುಂಬಾ ಯೋಜನೆ ಅವಶ್ಯಕ.

ಸ್ಫೂರ್ತಿ: ಕಲ್ಪನೆಯೂ, ಸ್ಫೂರ್ತಿಯೂ ಒಂದೇ ತೆರನಾಗಿದ್ದು ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬಿಗಳಾಗಿವೆ. ಮಹಾ ಪುರುಷರ, ಮಹಿಳೆಯರ ಧೈರ್ಯ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆ, ಮತ್ತಿತರ ಮಹಾನ್‌ಗುಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬಲ್ಲ ಕತೆಗಳು ಸತ್ವಪೂರ್ಣವಾದುವು. ಅವರ ಮಹಾತ್ಮೆ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಅರಿತು ಅವರನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವಂತೆ ಇವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿರುವುವು.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಮಹಿಳಾ ಕಬ್ ನಾಸ್ಕರುಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಿಬಿರ

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಂಗಳೂರಿನ ಸೈಂಟ್ ಆನ್ಸ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ನಿರತರಾಗಿರುವ ಮಹಿಳಾ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಲೀಡರ್ ಟ್ರೈನರ್ ರಾಜ್ಯ ಸಂಘ ಸ್ಕೌಟ್ ಕೌಂಸಿಲ್ ಆದಿಕೇಷವಲು ಅವರು ಅಕ್ಟೋಬರ್ 27ರಿಂದ ನವಂಬರ್ 1 ಸೇರಿದಂತೆ ಕಬ್‌ನಾಸ್ಕರುಗಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿದರು. ಮಂಗಳೂರು ನಗರದ ಸಿ. ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀ ಆಂಡ್ರೂ ಅವಿಲೈನ್ ಕುಟಿನ್ಡಾ 26ರ ಸಂಜೆ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. ನವಂಬರ್ 1ರ ಸಂಜೆ ಕಸ್ತೂರಿಬಾ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಡಾ|| ಕೆ. ಪಿ. ಗಣೇಶನ್ಮರು ಮುಕ್ತಾಯ ಬಾಷಣ ನೀಡಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಫರ್ಮತ್ ಗಣೇಶನ್ಮರು ಅರ್ಹತಾಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದರು. ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಜಿಲ್ಲಾ ಕೌಂಸಿಲ್ ಗಳಾದ ಡಾ|| ಸಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಣ್ಣ ಮತ್ತು ಸಿ|| ಎಂ. ವೀರ್ಣ್ಣರೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಸಿ. ಪಿ. ಕರ್ಮಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಲೋಚನಾ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು.

ಅಂಧರ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಂಘಕ್ಕೆ ನಿಧಿ - ಊರು ಬೆತ್ತ ಅರ್ಪಣೆ

ಬೆಂಗಳೂರು, ಅ, 17— ಅದೃಷ್ಟ ಹೀನರಾದ ಅಂಧರ ಕ್ಷೇಮ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಕೌಟ್ ಮತ್ತು ಗೈಡ್ ಕಮಿಷನರ್ ಕೊಂಡಜ್ಜಿ ಬಸಪ್ಪನವರು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

15ರ ಸಂಜೆ ಪ್ರೊ || ಶಿವಶಂಕರ್ ವೃತ್ತದಬಳಿ ಇರುವ ಸ್ಕೌಟ್ ಪ್ರಧಾನ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಂಧರ ಬಿಳಿ-ಉರುಗೋಲು ದಿನಾಚರಣೆ ಮತ್ತು ಅಂಧರ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಪ್ತಾಹದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಿಧಿ ಸಮರ್ಪಣೆ ಸಮಾರಂಭದ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದ ಕೊಂಡಜ್ಜಿ ಬಸಪ್ಪನವರು, ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ತಲಾ ಕೇವಲ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಹತ್ತಾರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದರಲ್ಲದೆ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಿಂದ ಒಂದೊಂದು ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರೂ ಹತ್ತಾರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಅಂಧರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವ ತೋಮುಖ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ನಗರದ ಅಂಧರ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಪ್ತಾಹ ಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕೌಟ್ ಮತ್ತು ಗೈಡ್ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರು.

ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಟಿ. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿ, ಅಂಧರ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿದರು. ಬಿಳಿ ಊರುಗೋಲಿನ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅಂಧರ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಪ್ತಾಹದ ಅಂಗವಾಗಿ ನಡೆದ ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ

ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕೌಟ್ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಕೆ.ಬಿ. ಪಣ್ಣುಖಪ್ಪ ನವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಅಂಧರ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯ ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಸದಸ್ಯರಾದ ಎಂ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯನವರು ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಇವರು ಈಚೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕೌಟ್ ಕಮಿಷನರ್‌ರಾದ ಮೇ || ಎಂ. ಆರ್. ನಾರಾಯಣಸಿಂಗ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪರವಾಗಿ ವರದಿಯನ್ನಿತ್ತರು.

ಅಂಧರ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಪ್ತಾಹ ಸಮಿತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಎಸ್. ಪಿ. ಮೂರ್ತಿಯವರು ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು.

ಸಪ್ತಾಹದ ಅಂಗವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕೌಟ್ ನವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ನಿಧಿಯು 7,300 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಚೆಕ್‌ನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು.

ಇದುವರೆಗೆ 47,000 ರೂಪಾಯಿ ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು 50 ಸಾವಿರವನ್ನು ಮೀರಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ.

ನಾಥನ್ ಫರ್ನಿಸಿಂಗ್ ಹೌಸ್‌ನ ಮಾಲಿಕರಾದ ಲರ್ಯ ಕೆ. ರಾಮಮೂರ್ತಿಯವರು 25 ಬಿಳಿ ಊರುಗೋಲುಗಳನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದರು. ಇಂತಹ ಎಷ್ಟು ಕೋಲುಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ ನವರು 100 ಊರುಗೋಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದರು.

ಅಂಧ ವಕೀಲರಾದ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಗೋಪಾಲ ರಾವ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿ, ಬಿಳಿ ಊರುಗೋಲು (ವೈಟ್‌ಕೇನ್) ದಿನಾಚರಣೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ದರು. ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು ಮಾತನಾಡಿ ಅಂಧರ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಾಧನೆಯ ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು. ಬಿಳಿಯ ಊರುಗೋಲಿನ ಕೊನೆ ಯಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಇಂಚು ಉದ್ದ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ಬಳಿದಿರುವುದು ಅಂಧರೆಂಬುದರ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ ಎಂದರು.

ಬಿ. ಇ. ಎಲ್. ನೌಕರ ಬಿ. ಎಸ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅವರು ಸ್ವತಃ ಅಂಧರಾದರೂ ಅಂಧರ ಕ್ಷೇಮಾಭ್ಯು ದಯ ಸಂಘಕ್ಕೆ 51 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಅಂಧರಾಗಿದ್ದು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವೀದರರಾದ ಎನ್. ಹರಿಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜಾಫರ್‌ಪರೀಫ್ ಅವರು ಅಂಧರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕೌಟ್ ಸಮಿತಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಕೆ. ಬಿ. ಷಣ್ಮುಖಪ್ಪನವರು ವಂದ ನಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಂಧರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾಗಬೇಕೆಂದು ಮನವಿಮಾಡಿ ಕೊಂಡರು.

ಬಿಳಿಯ ಊರುಗೋಲು ಹೊರಗಣ್ಣನ್ನು ಪಡೆ ಯದ ಜನಕ್ಕೆ ಒಳಗಣ್ಣಾಗಿ ಆಸರೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರ ದಿನಾಚರಣೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 15 ರಂದು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಅಂಧರ ಬಗ್ಗೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಚುರುಕುಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಂತಃಕರಣ ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ.

ಸ್ಕೌಟುಗಳು ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸುವುದೇಕೆ ?

ಮರಿಯಾಗಲಿ, ಸ್ಕೌಟಾಗಲಿ, ಯಾರೇ ಹುಡುಗ ಯೂನಿಫಾರಂ ಧರಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಇತರರ ಕಡೆ ಈತನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೂ, ಹಾಗೆಯೇ ಈತನ ಕಡೆ ಇತರರ ಭಾವನೆಗಳೂ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಹುಡುಗನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಭಾವನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಏನೋ ಹೊಸದು ಆದಂತೆ ಆಗಿ ಆತನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೂತನತೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಪೋಲಿಸನು, ಸಿಪಾಯಿ, ಪುರೋಹಿತ, ರೈಲ್ವೆಗಾರ್ಡ್, ಪಾದ್ರಿ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ ; ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಕೌಟಿಗೂ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಅರಿವಾಗಿ ಇನ್ನು ಈಗ ತಾನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಹುಡುಗನಲ್ಲವೆಂದೂ ತನ್ನಿಂದ ಇತರರು ವಿಶಿಷ್ಟ ವಾದುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವರೆಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಗುಂಪೂ ಸಹಾ ಇದನ್ನು ಆತನು ಮರೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಈ ಹುಡುಗ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿ ಯಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದಾಗ ಆತನ ಚಿತ್ತ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಬಲ್ಲವರು ತೀರ ವಿರಳ. ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸುವುದೇ ಒಂದು ಸವಾಲು. ಈ ಹೊಸವಸ್ತ್ರವು ಅರ್ಥವತ್ತಾದುದೆಂದು ಆತನು ಇತರರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಡ ಬೇಕು ; ಇಲ್ಲವೇ ಅಪಹಾಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ.

ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸಮವಸ್ತ್ರವು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿಮಾಡಿಬಿಡುವುದು. ಸಮವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಧನಿಕ ದರಿದ್ರ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ, ತನ್ನ ಕಳಪೆ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರುಗದೆ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ ತನಗಿಂತ ಮೇಲುಮಟ್ಟದವರೊಂಗೆ ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಅಳುಕೂ ಇಲ್ಲದೆ ಈತನು ಬೆರೆಯಲು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯ.

ಸಮವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಎಂದೂ ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೊಡಬಾರದು. ವರ್ಷವೆಲ್ಲಾ ಹೆಣಗಿದರೂ ಸರಿಯೆ. ತಾನೇ ತನ್ನ ಸಮವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಗಳಿಸಿದನೆಂಬ ಅಭಿಮಾನ ಬೇಕು. ಕೆಲವು ಸ್ಕೌಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತೀರ ಬಡ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬೇರೆ ಹುಡುಗರು ಬಳಸಿರುವ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ದಾನಮಾಡುವ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸಿರುವುದು ಸರ್ವದಾ ಸರ್ವದಾ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ.

— ವಿಶ್ವ ಸ್ಕೌಟಿಂಗ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ

ಸುದ್ದಿ ಸಮಾಚಾರಗಳು

20-8-1980ರಂದು ಸಿ. ಸಿ. ಸ್ಕೌಟ್ ಕೆ|| ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಶೆಟ್ಟರು ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆ ರಾಣಿ ಬೆನ್ನೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅರೇಮಲ್ಲಾಪುರದ ಚಟುವಟಿಕೆ ಯನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಪ್ರಧಾನ ಗುರುಗಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊಂದಿಗೆ ಸ್ಕೌಟ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಶ್ರೀ ಪುರದಕೇರಿಯವರು ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಈ ದಳದ ಶಿಬಿರಾಗ್ನಿಯ ವೇಳೆ ಪಟೇಲ ತಾ|| ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಂಡಲಿ ಚೇರಮನ್ನರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಮಾರನೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಪುರದ ಕೇರಿಯವರಿಗೆ ವಾರಂಟ (ಸನ್ನದು) ವಿತರಣೆ ಮಾಡ ಲಾಯಿತು.

21-7-1979 ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಶಾಲಾ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎ. ಆರ್. ಅವರು ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಾಗ ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಸ್. ಪುರದಕೇರಿ ಸ್ಕೌಟ್ ಶಿಕ್ಷಕರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ 31 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಕೌಟ್ ತರಬೇತು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು.

ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಶ್ಚಿಮ ವಿಭಾಗದ ಬ್ಯಾಡಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾ ರಂಭವು 10-9-1980ರಂದು ಎಸ್. ಜೆ. ಜೆ. ಎಂ. ಸರಕಾರಿ ಹಿರಿಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಾ ಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಿ. ಗುರುಪಾದೇವರ ಮಠರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿತು. ಶ್ರೀ ಗೊರವರ ಡಿ. ಜೆ. ಲೆಕ್ಚರರವರಿಂದ ಸ್ವಾಗತವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಲೋಂಡೆ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕೌಟ್ ಕಾರ್ಯ ದರ್ಶಿಯವರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ್ದು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು.

ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಡಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾನ್ಯ ಸಹಾಯಕ ಶಿಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿಗಳು ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದು ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಶೆಟ್ಟರ ಹಾಗೂ ಸ್ಕೌಟರರುಗಳ ನೇತೃತ್ವ ದಿಂದ ಸ್ಕೌಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೈಡ್ಸ್‌ಗಳಿಂದ ಮನೋರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಜರುಗಿದವು.

ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚನ್ನ ಪಟ್ಟಣ ಟೌನ್ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆ 20-9-1980 ರಂದು 2 ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಮಹದೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ಸುಮಾರು 2000 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಮಹದೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿ ಯನ್ನು ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಹೋದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮೊದಲು ಪಾಳಾಗಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿಯ ಅರ್ಚಕರು ಜನಗಳಿಗೆ ಇದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದ ಮೇಲೆ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಭಕ್ತಾದಿ ಗಳಿಗೆ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮಂಟಪಗಳು, ಹೊರಾಂಗಣ, ಬಾವಿ, ನಲ್ಲಿ, ಸೌಕರ್ಯ, ವಿದ್ಯುತ್‌ದೀಪಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಇಲ್ಲಿ ಯುಗಾದಿ ಆಗಿ 20 ದಿನಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಜಾತ್ರೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಬಂದು ಪೂಜೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ. ಶಿವರಾತ್ರಿ ದಿನವೂ ದೊಡ್ಡಪೂಜೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ದೇವರು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ಅರ್ಧ ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಊರುಗಳಿವೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಅಂಧರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಸಪ್ತಾಹದ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ಕೌಟ್-ಗೈಡ್‌ಗಳೂ ಇತರ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೂ ಸೇರಿ ಮನೆ ಮಾಲಿಗೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಂಡಿ ಡಬ್ಬಿಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಚೀಟಿ ಮಾರಾಟ ಮೂಲ ಕವೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳ ನಿಧಿಯನ್ನು ಚೆಕ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ 'ಕುರುಡರ ಬಿಳಿಯ ಬೆತ್ತದ ಆಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ದಿನ'ವಾದ 1980 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 15ರಂದು ಕುರುಡರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಘಟಕಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು. ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಕುರುಡರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಸಂಘಗಳ ಪದಾಧಿಕಾರಿ ಗಳು ವರದಿ, ಚೆಕ್ ಸಮರ್ಪಣೆ, ಕುರುಡರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಬಿಳಿಯ ಬೆತ್ತಗಳ ವಿತರಣೆ ಬಳಿಕ ಪ್ರಮುಖ ಅತಿಥಿಗಳಾ ಗಿದ್ದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಹಾಗೂ ಯುವ ಸೇವಾ ವಿಭಾಗಗಳ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆವಹಿಸಿದ್ದ ರಾಜ್ಯದ

ಪ್ರಧಾನ ಕೆ|| ಶ್ರೀ ಕೊಂಡಜ್ಜಿ ಬಸಪ್ಪನವರೂ ಮಾತನಾಡಿ ದರು. ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ ಕೆ.ಬಿ. ಪಣ್ಣುಖಪ್ಪ, ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ, ಜಿಲ್ಲಾ ಕಮಿಷನರುಗಳಾದ ಮೇಜರ್ ಎಂ. ಆರ್. ನಾರಾಯಣಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಾಲತಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ, ಸಿ. ಸಿ. ಸಿ. ಸಿ. ಸಿ. ಸಿ. ಸಿ. ಸಿ. ಶ್ರೀ ಕೆ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪರುಗಳು ವಹಿಸಿದ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ನೀಡಿದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗಳು ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚುತಕ್ಕವಾಗಿವೆ.

ಲಾಲ್ ಬಹದ್ದೂರು ಶಾಸ್ತ್ರಿಜಿ ಸ್ಕೌಟ್-ಗೈಡ್ ಮಂಡಲಗಳು ಅಕ್ಟೋಬರ್ 7-8ರಂದು ಬೆಸೆಂಟ್ ಪಾರ್ಕ್ ನಲ್ಲಿ 'ಮಕ್ಕಳ ಶಿಬಿರ' ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. 9ರಿಂದ 13 ಪರ್ಯಂತ ನಡೆದ ಸ್ಕೌಟ್-ಗೈಡುಗಳ ವಾರ್ಷಿಕ ಶಿಬಿರಕ್ಕೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರೂ, ಪಾಲಕರೂ ಇತರ ತಂಡಗಳ ಮಕ್ಕಳು-ಮರಿಗಳೂ ಬಂದಿದ್ದು ಶ್ಲಾಘಾ ನೀಯವಾಗಿದೆ.

ಗಾಂಧೀಜಿ-ಶಾಸ್ತ್ರಿಜಿಗಳ ಜನ್ಮದಿನ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2ರಂದು ಫೀ ಇಂಡಿಯಾ ಸ್ಕೌಟ್ ಮಂಡಲದವರು ಕುಮಾರ ಪಾರ್ಕ್ ಪೂರ್ವ ವಿಸ್ತರಣದಲ್ಲಿರುವ ವೃದ್ಧಾ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆಶ್ರಮದ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಭಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಂಡರು. ಆಶ್ರಮದ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆಯನ್ನೂ ನಿಷ್ಕಾಮಕರ್ಮ ನಿಷ್ಕಾಮತ ಸಮಾಜಸೇವಾಕರ್ತೃ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿಯವರಿಂದ ತಿಳಿದು ರೂ 65ರ ನಿಧಿಯನ್ನೂ, 3 ಕೆ.ಜಿ. ಅಕ್ಕಿ ಹಾಗೂ 3 ಜೊತೆ ಉಡುಪು ಗಳನ್ನೂ ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದರು.

ಚಾಮುಂಡಿ ಮಂಡಲದವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಪೆಸಿಲ್ ಮಾಸಿಕದ ನವರಾತ್ರಿ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ವರದಿ ಸಹಿತ ಹೊರ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಮಂಡಲದ ಪ್ಲಾಟಿನಂ ಜೂಬಿಲಿ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು 1981ರ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲು ಆ ವೇಳೆಗೆ ಸಂಸ್ಕರಣ ಸಂಚಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1ರಂದು ಡಾ|| ಅನಿಬೆಸೆಂಟರ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನರಸಿಂಹರಾಜ ಕಾಲೋನಿ ಮಹಿಳಾ ಮಂಡಲದ ಮರಿಗಳ ಹಿಂಡಿಗೆ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 10ರಂದು ಹೆ||ಕ್ವಾ||ಕಬ್ ಕೆ|| ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಮಕ್ಕ

ಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಘಂಟೆ ಕಾಲ ಹಿಂಡಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪ ಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಮಹಿಳಾ ಕಬ್ ಮಾ|| ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾಯತ್ರಿಯವರು ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯನಿ ಯವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಮರಿಗಳೂ ಪೂರ್ಣ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿ ಹರುಷದಿಂದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯು ವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆನೇಕಲ್ ತಾಲೂಕಿನ ಮುತ್ತಾನಲ್ಲೂರು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ರುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಸರ್ಜಾಪುರ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 3-4-5ರಂದು 70 ಜನ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಲೀಡರುಗಳಿಗೆ ಸಿ. ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕೌಟ್ ಕೆ|| ಶ್ರೀ ಪಾಲ್ ವಿಲ್ಕಿನ್ಸನ್ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸಿ ದರು. 4ನೆಯ ತಾರೀಖು ದಿನ ಪೂರ್ತಿ ನಡೆದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸ್ಕೌಟರು-ಗೈಡರುಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ 'ವಿಚಾರ ಪರಿಚಯ ಶಿಬಿರ'ಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಧಾನ ಕೆ|| ಶ್ರೀ ಕೊಂಡಜ್ಜಿ ಬಸಪ್ಪನವರೂ ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ ಎ. ಡಿ. ಆನಂದನ್ವರೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕೌಟ್ ಮತ್ತು ಗೈಡ್ ಕೆ|| ಗಳೂ ಭೇಟಿಯಿತ್ತು ವಿಚಾರಪೂರ್ಣ ಭಾಷಣ ಗಳನ್ನಿತ್ತರು. ವಿವಿಧ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಸರ್ವಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆದಿಕೇಶವಲು, ಕೆ. ಜಿ. ನಂಜಪ್ಪ, ಎಂ. ವೆಂಕಟ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಶ್ರೀಮತಿ ಜಾನಕಿ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪ, ರಾಮ ಸ್ವಾಮಿರೆಡ್ಡಿ, ಮುನಿಸ್ವಾಮಪ್ಪ, ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಹೊಳ್ಳ ಮುಂತಾದವರು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದರು. ಎರಡು ತಂಡಗಳವರಿಗೂ ಬೇರ್ಡ್ ಪೊವೆಲ್ ರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸ್ಲೈಡ್ಸ್ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡ ಲಾಯಿತು.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಂಗಳೂರಿನ ಸೈಂಟ್ ಎಲೋಶಿಯಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಲೋಯೋಲಾ ಸ್ಕೌಟ್ ದಳದ ವಾರ್ಷಿಕ ಶಿಬಿರವು ಬೊಂದೇಲ್ ನ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ಸೆಂಟಿನರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ವಠಾರದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 3ರಿಂದ 6ರ ವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಸ್ಕೌಟ್ ಶಿಕ್ಷಕ ಯು. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ಶಿಬಿರ ದಲ್ಲಿ 39 ಸ್ಕೌಟುಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಫ್ರಾಂಕ್ ಸಿಕ್ಲೇರಾ. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್, ಎಲ್ವಿಡ್ ಪಿಂಟೋ, ಗುರು ವಾ ಯೂ ರ ಪ್ಪ ನ್ ಮತ್ತು ದಿವಾಕರ ಹೆಗ್ಡೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು.

ಹೊರ ಸಂಚಾರ, ನದಿಯಲ್ಲಿ ಈಜು ಮತ್ತು ದೋಣಿ ವಿಹಾರ, ನಿಧಿ ಬೇಟೆ ಮುಂತಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹದಾಯಕವಾಗಿದ್ದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಗಮನ ಸೆಳೆದುವು. ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಸ್ಕೌಟುಗಳು ತಮ್ಮ ಆಹಾರವನ್ನು ತಾವೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ಕೌಟುಗಳ ಹೆತ್ತವರು, ಎಲೋಶಿಯಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತು ಇತರ ಗುರುಗಳು, ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕೌಟ್ ಸಹಕಮಿಷನರ್ ಶ್ರೀ

ನಾರಾಯಣ ಹೆಗ್ಡೆ ಮುಂತಾದವರು ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಇತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು.

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 5ರ ಸಂಜೆ ನಡೆದ ಸಮಾರೋಪ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ದಿವಾಕರಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಭವ್ಯ ಶಿಬಿರಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಎಲೋಶಿಯಸ್ ಕಾಲೇಜಿನ ರೆಕ್ಟರ್ ಪೂಜ್ಯ ರೋನಿ ಪ್ರಭು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿ, ಸ್ಕೌಟುಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. □

ಹಣ ಮತ್ತು ಒಡತನ

ಒಮ್ಮೆ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಗ್ವಾದ ನಡೆಯಿತು.

ಮೊದಲನೆಯವನು ಹೀಗಂದ :

“ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಣವೇ ಮುಖ್ಯ, ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಒಂದು ದಿನವೂ ಬಾಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ಎರಡನೆಯವನು ಉತ್ತರಿಸಿದ :

“ನಾನು ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಸುಖಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ.”

ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ವಾದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಪುಗಾರನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ನೆರೆಯೂರಿಗೆ ಹೊರಟರು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೊಂದು ನದಿ ಎದುರಾಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಈಜು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅವರು ದೋಣಿಯವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ದೋಣಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ನದಿ ದಾಟಿ ಆದನಂತರ ಮೊದಲನೆಯವನು ಹೇಳಿದ : “ನೋಡಿದೆಯಾ? ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ನದಿ ದಾಟಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.”

ಎರಡನೆಯವನು ಉತ್ತರಿಸಿದ :

“ಹಾಗಲ್ಲ, ಆ ಹಣವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡದೆ ನಿನ್ನ ಬಳಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ನಾವು ದಾಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?”

ಇಬ್ಬರ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ದೋಣಿಯವನು ಹೇಳಿದ :

“ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯವಿಷ್ಟೆ. ಸಮಾಜ ಜೀವಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲೂಬೇಕು, ವ್ಯಯಿಸಲೂಬೇಕು. ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಖರ್ಚು ಸಮಾಜ ಪುರುಷನ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳು. ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣವು ತನಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಷ್ಟೇ ಆದರೆ, ಅದರ ಒಡೆಯನನ್ನು ಅಹಂಕಾರಿಯಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾಗಿಯೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

—ಗೃಹ್ಯಮಲ್ಲಿಗೆ ತಂಡದಿಂದ

Pack/Flock Holiday Camp at Mangalore

As already intimated in our Circular No. 3170/80-81, dated 4-9-1980, the State Level Pack/Flock Holiday Camp will be held at Mangalore from 13-11-80 to 16-11-1980.

The following details may please be noted :—

CHANGE OF VENUE : The camp will now be held at St Aloysius College Campus (and not in Canara High School Campus, as intimated earlier.)

Address of the Camp : St. Aloysius College, Light House Hill, Mangalore (College Phone No. 26143).

PHONE } 26829.
During Office Hrs. } (8-30 a.m. to 1 p.m. and 2-30 p.m. to 5 p.m.)

Non-Office Hrs. : No. 26601.

Arrival Intimation : All the District Contingents are requested to intimate the date and time of their arrival and mode of travel to the Secretary, District Association, Bharat Scouts and Guides, KACES Campus, Balmatta, Mangalore-575 001, to enable him to receive the contingents and arrange for their transportation to the camp site. This information should reach on or before 10-11-1980.

Reporting : All the contingents should report on 13-11-1980 in the forenoon positively as the inauguration of the Holiday Camp will be at 4 p.m. on 13th November.

Registration : All the contingents should register their contingents soon after arrival at the Reception Counter by paying the registration fee of Rs. 5/- (Cubs and Bulbuls) Rs. 10/- for Cubmasters and Flock Leaders.

What to bring : a) *Individuals*: Cub/Bulbul uniform, change of clothes, light bedding, plate, tumbler, torch light, toilet set, etc.
b) *Contingent*: 4 buckets to draw food, kettle for coffee, ladles.

District flags prepared for the last Jamborette, Bharat Scouts and Guides Flag, District Placards, Camp Fire Costumes, Musical instruments, Handicrafts material, material for toy making, paint box, and drawing pencils.

(Contd. from 3rd cover page)

Sight Seeing

: The host District Association is arranging an official sight-seeing tour to Dharmasthala (via) Moodbidri, Venur and Ujjare on 16-11-1980. The approximate cost may be Rs. 10/- per head. The exact cost will be intimated on the day of arrival. Those who are willing to go on the sight-seeing tour should register their names soon after arrival at the Reception Office.

For those who are desirous of visiting Udupi, Manipal, Karkala and Moodbidri, arrangements will be made to fix Buses provided the contingents register their names well in time. The approximate cost may be Rs. 15/- per head.

Intimation may please be sent to the Secretary, District Association, Mangalore, well in advance regarding the sight-seeing programme.

Equipment Shop

: A Sales counter will be opened where Scout/Guide equipment, books and charts, etc., will be available for sale.

Return Journey

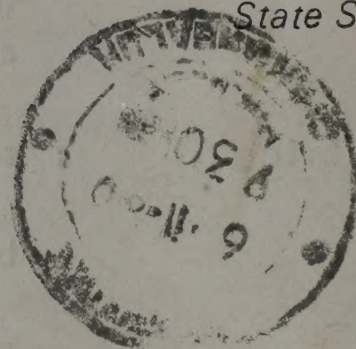
: The District Contingents are requested to intimate the Secretary, District Association, Mangalore, the arrangements they require for their return journey. This information should reach him on or before 10-11-1980.

Wishing the children an exciting and enjoyable time at the camp !

Yours faithfully,

A. D. ANANDAN

State Secretary.

Sri C.P. Parameswar,
Kerala Jyothism Mandira,
M.G.Road, Chickmagalur.